Občasník obyvatel a přátel obce Česká

Zprávy z České

Oznámení o době a místě konání voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se uskuteční

dne 8. října 2021 od 14.00 hodin do 22.00 hodin
a dne 9. října 2021 od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

Místem konání voleb v obci Česká je volební okrsek s místností pro hlasování **v budově Obecní sokolovny, Česká čp. 1**

Každému voliči budou dodány nejpozději 3 dny přede dnem voleb hlasovací lístky, tj. v úterý 5. 10. 2021. Ve dnech voleb může volič obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních důvodů Obecní úřad Česká (tel. 541 232 126) a ve dnech voleb okrskovou volební komisi o možnost hlasování mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena.

Informace k voličskému průkazu naleznete na stránkách obce Hlavní menu – Volby 2021. Všechny potřebné informace k volbám naleznete pod odkazem **https://www.mvcr.cz/volby**

100 let od položení základního kamene sokolovny

Zdá se to neuvěřitelné, ale naše sokolovna se začala stavět už před sto lety. Byla to doba pohnutá, nejistá, od sokolů to byla velká odvaha pustit se do takového podniku. Však také v obci panovaly o něm pochybnosti, ne každý mu byl nakloněn. Těžko se dnes do té situace vžít. Bylo brzy po válce, hospodářská situace nebyla ještě nijak růžová, panovala drahota. Kromě válečných ztrát měl svět za sebou i pandemii „španělské“ chřipky, které ta dnešní stále ještě nesahá po kotníky. Přesto byli lidé plní odhodlání a nadšení budovat. Snad proto, že republika byla mladá, že právě sokolové v řadách legionářů byli hybnou silou, která dokázala překonávat zdánlivě nemožné. Místní sokolové ty naše legionáře srdečně vítali jen krátce před tím, poslední (z Ruska) se vraceli až v létě 1920.

Už v dubnu 1921 kapitán Jan Smisitel, velitel půlroty elitního Úderného praporu čs. legií v Rusku a rodák z České, přišel osobně intervenovat pro stavbu sokolovny na schůzi obecního zastupitelstva. Přesněji řečeno – sokolové potřebovali získat od obce pozemek ke stavbě. Pozemek to nebyl malý, protože počítali i s okolními sportovišti, a obecní zastupitelstvo se zdráhalo zbavit se jediné velké plochy, na které v budoucnosti uvažovalo postavit školu. Navíc zaznívaly ne neoprávněné hlasy, že sokolové se příliš zadluží a snadno o nabytý majetek přijdou. Nakonec bylo dohodnuto odprodání stavebního místa a zbylý pozemek na sportoviště měl být sokolům pouze dlouhodobě pronajat. Aby to nebylo za symbolickou, ale plnou tržní cenu, o to se postarala nějaká dobrá duše z České, která prý informovala nadřízený Moravský zemský výbor.

Sokolovna tedy od samého počátku vzbuzovala rozruch, nadšení i odpor. Zastupitelstvo se kvůli ní rozhádalo a s ním patrně i značná část vesnice. Největší konflikt panoval mezi sokoly a hostinským Otto Baumannem, který správně vytušil hrozící konkurenci. Sokolové totiž chtěli umořit dluh výčepní činností, kterou budou při sokolovně provozovat. Vždyť bude mít výhodnou polohu, blízko nádraží, to by bylo, aby nenalákali výletníky a v září i davy poutníků na Vranov na alespoň krátkou občerstvovací zastávku.

Jenže hospodský Baumann měl za ušima, sokolům udělal čáru přes rozpočet. Přece nepřijde o své zákazníky, zřídil si výčepní budku hned u nádraží, žíznivé poutníky si pěkně odchytil hned po vystoupení z vlaku a bylo vymalováno.

A tak sokolovna vyrostla sice neuvěřitelně rychle, ale sokolové ji ve svém vlastnictví dlouho neudrželi, dluhy jim postupně přerostly přes hlavu. V zápise kroniky z roku 1932 můžeme číst: *Tělocvičná jednota Sokol postižena všeobecnou hospodářskou krizí a byla nucena prodat svou těžce zbudovanou sokolovnu. Koupena Aloisem Károu z Řečkovic.* To si ovšem v euforické atmosféře při slavnosti položení základního kamene dokázal představit jen málokdo. Vždyť jen při té slávě vybrali na novou stavbu celých 10 000 Kč! Slavnost se konala 28. srpna 1921 za účasti všech okolních obcí. Byla pojatá jako dožínky a probíhala na hřišti ve Strážné. Podle záznamů *průvod byl tak velký, že začátek již byl ve Strážné a konec teprve u kapličky ve vesnici. Jeho součástí byly i alegorické vozy, komické figury a mnoho krojovaných.* Škoda, že nemáme z akce žádné fotografie.

Již další rok byla stavba hotová, a tak kulaté sté výročí svého trvání oslaví naše sokolovna v příštím roce (slavnostně otevřena byla 17. září 1922). Protože přes různé peripetie skončila nakonec v obecním vlastnictví, můžeme slavit spolu s ní. Slouží nám stále dobře!

Sokolovna po roce 1924

Hody v České

1.–3. Října 2021

Pátek 1. 10.

16:00 – stavění máje
18:00 – posezení pod májou s CM Stani Rozsypala

Sobota 2. 10.

Dopoledne – zvaní stárků a chasy po dědině
Od 15:00 – průvod obcí od sokolovny, předání hodového práva paní starostkou, svěcení práva a vína u kapličky
20:00 – hodová zábava v sokolovně, **vstupné 120,– Kč**
k tanci a poslechu hraje DH Blučiňáci
Po 22:00 – nástup přespolních chas
24:00 – losování tomboly

vstup na večerní akci pouze ve společenském oděvu

Neděle 3. 10.

11:00 – mše svatá v kostele sv. Máří Magdalény v Kuřimi
autobus od kapličky odjíždí v 10:30
17:00 – posezení u cimbálu v sokolovně s CM Primáš

Zpět k odkazu našich předků

Jak pokračují práce na záchraně roubené stodoly, kterou jsme vám představili v čísle 5/2020 našeho občasníku? Zatím není vyřešena zamýšlená směna pozemku, ovšem parta kolem Pavla Baumanna přesto nezahálí. Probíhají přípravné práce, chystá se potřebný materiál. Je pěkné, že mladí si osahávají ty nejstarší pracovní postupy našich předků a neotřele tak oživují původní zemědělskou tradici naší obce. O tesání potřebných trámů a prvním pokusu vypěstovat žito na došky informuje Pavel Baumann (díky za poskytnutí pole k osevu patří p. Petru Saulovi):

Tesání

Několik víkendů v březnu a dubnu jsme se věnovali tesání trámů. Naším cílem bylo natesat většinu trámů, které na naší stodole chyběly a pro její znovupostavení by byly zcela nezbytné, především krokve. Zároveň jsme vytvořili i několik replik trámů, které byly součástí stodoly, ale pro přílišné poškození musí být nahrazeny. Tesali jsme tradičním způsobem pouze pomocí seker. Postup je takový, že se smrkový kmen položí na dřevěné tesařské kozy a připevní se železnými skobami – takzvanými

kramlemi. Následně se pořízem částečně odstraní kůra, aby bylo možné narýsovat podélné čáry. To se dělá provázkem namočeným v červené hlince. Potom se kmen nahrubo otesá klasickými sekerami a nakonec přijde na řadu velká tesařská sekera – takzvaná širočina, kterou se povrch zarovná až k narýsované čáře. Následně se kmen otočí o 90° a celý proces se opakuje, až vznikne klasický tesaný trám.

Žně

V průběhu srpna jsme zase pracovali na sklízení žita, které jsme měli už na podzim zaseto v Lelekovicích, v lokalitě Na krátkých. Žito jsme sklízeli postaru, bez použití jakékoliv mechanizace. Nešlo ani tak o to, abychom to za každou cenu dělali tak, jako naši předkové, pravdou je, že se to jinak ani dělat nedá. Stéblo našeho žita totiž dorůstá výšky až dvou metrů, a ve stádiu zralosti obvykle polehá. Protože nám šlo především o kvalitní nepolámanou slámu, nemohli jsme sklízet jinak než kosou.

Na rozdíl od moderního způsobu sklízení pomocí kombajnů, kdy je obilí vymláceno přímo na poli a sláma je polámána, klasický způsob sklizně obilí spočívá v postupném kosení porostu a průběžném sbírání posečených stébel, která se následně vážou do

takzvaných snopů. Když je posečeno, vezme se vždy určitý počet snopů a naskládají se na hromádku do takzvaného „panáku“. Takto se nechají na poli ještě několik dní, podle počasí, tak aby dobře proschly, a následně už se mohou odvézt pod střechu (dříve tedy do stodoly), kde teprve dojde k jejich vymlácení. Až naše snopy vymlátíme, začneme z nich vyrábět slaměné došky, které budou sloužit jako střešní krytina na naši stodolu.

Při celé té práci se sklízením jsme si zase a znovu uvědomili, že to naši předkové opravdu neměli lehké. My jsme sklízeli obilí z plochy jen něco kolem 1000 m², dříve však každý hospodář takto sklidil třeba i několik hektarů! Musela to být opravdu dřina.

Pavel Baumann
foto Jitka Baumannová

V Trstěnici, vesnici ve východních Čechách, ze které k nám doputovaly hned čtyři rody otců--zakladatelů (Saul, Driml, Kuchta, Rožek), mají zachovány dokonce dvě zrekonstruované vzácné roubené polygonální stodoly, kryté došky i šindelem (vlevo Mikšíkova, vpravo Žroutova). Jsou krásné, pro nás skvělá inspirace! *foto Milan Hruška*

Stěhování mlátičky

Dalším, kdo se rozhodl přispět k zachování hmatatelných vzpomínek na minulost naší obce, je p. Milan Šváb. Z pozůstalosti našeho spoluobčana a velkého hospodáře p. Zdeňka Bartoše převzal mlátičku firmy Ježek z Blanska a uložil ji v kůlně na svém dvoře. Vznikne zde snad časem malé zemědělské muzeum?

Šťastný nový majitel na snímku zcela vlevo.

Důležitá oznámení

ÚKLID OBCE

Žádáme občany, aby si uklidili chodník a krajnici před svým domem či zahradou. Shrabky nechávejte na větších hromádkách.

Ve středu 29. 9. 2021

se budou odvážet.

Obec Česká

Cvičení pro předškolní děti

Každý čtvrtek od 16 hod se v sokolovně v České koná cvičení pro předškolní děti s maminkami (nebo tatínky :-)).

S sebou: pohodlné oblečení, pro děti vhodnou obuv na běhání (ne s volnou patou – „crocsy"), pro rodiče stačí něco na přezutí. Pití a na závěr svačinku, o kterou je možné se podělit (piškotky, jablíčko, sušenky,…)

Začínáme ve čtvrtek **7. 10. 2021**

Na všechny se těší

Katka Vlasáková
katerina.vlasakova@ais.cz

602 766 063

OBEC ČESKÁ 2021

mobilní svoz odpadů

Přistavení kontejnerů proběhne

v sobotu 13. listopadu 2021

od 8.00 do 11.00 hodin

u Obecního úřadu Česká.

Co lze odevzdat při mobilním svozu:

Velkoobjemový odpad:
rozměrné odpady z domácností – koberce, starý nábytek…
Nebezpečný odpad:
oleje, brzdové kapaliny, barvy, ředidla a jiné chemikálie, včetně znečištěných obalů z těchto odpadů, akumulátory, monočlánky, hnojiva, čistící prostředky a léky, elektrospotřebiče z domácností atd.

!Výměna popelnic!

Obec Česká nabízí výměnu vašich starých poškozených popelnic za zánovní popelnice 120 l a 140 l – zdarma.
V případě zájmu kontaktujte p. Lenku Mičánkovou
tel. 776 400 836

DARUJTE KREV, ZACHRAŇTE ŽIVOT

Jako dárce získáte
- den volna,
- slevu na dani,
- občerstvení,
- **a hlavně dobrý pocit!**

Pro dárce je zajištěno bezplatné parkování v areálu.

Kdy můžete darovat krev?

každý všední den

od 6:15 do 9:45

Objednání on-line na www.fnusa.cz

nebo telefonicky na ☎ 543 182 190

FAKULTNÍ NEMOCNICE U SV. ANNY V BRNĚ ®

Obec Česká připravuje u obecní sokolovny samoobslužný výdejní box fy. **Zásilkovna**.

O jeho zprovoznění vás budeme informovat na stránkách www.ceska.cz a na facebookových stránkách https://www.facebook.com/ObecCeska.

Prodejna potravin v budově OÚ opět otevřena

K dostání zboží typu večerka – bude přizpůsobováno zájmu zákazníků, stejně jako provozní doba.

Prozatímní otvírací doba: **Po – Pá: 7,00 – 18,30**
So: 9,00 – 16,00
Ne: zavřeno

Připravované akce

1.–3. 10.	Hody
17. 11.	Stará řemesla v České
20.–21. 11.	Charitativní jarmark
28. 11.	Rozsvícení vánočního stromu
5. 12.	Mikulášská besídka
6. 12.	Tradiční setkání seniorů v sokolovně
12. 12.	Koncert Ponávky na Vranově

Upozorňujeme studenty angličtiny, že kurz se znovu rozjede po hodech, v úterý 12. 10. v 15 hod.

KLAS – Klub aktivních seniorů v České

PROGRAM SETKÁNÍ NA OBDOBÍ ZÁŘÍ – PROSINEC 2021
Začátek vždy v 16 hodin v sokolovně

13. 9. 2021	Téma: **Památky v Brně – Kamenný nemrava**
23. 9. 2021	**Zájezd do RETRO MUZEA „Na statku“**
4. 10. 2021	**Procházka** – bude upřesněna
18. 10. 2021	Povídání s Bárou Jordanovou o vzniku **„POUTNÍ CESTY – SEDM RADOSTÍ PANNY MARIE“**
1. 11. 2021	Téma: **VILA TUGENDHAT – památka UNESCO**
11. 11. 2021	**Setkání s dětmi z MŠ Česká** (Sv. Martin)
15. 11. 2021	**Vycházka –** „Kouzelná zahrádka“
6. 12. 2021	**Vánoční posezení seniorů pořádané obcí**
13. 12. 2021	**„Vánoční podupávání u Améby“** – ozdobení stromečku pro děti z MŠ
20. 12. 2021	**Vánoční posezení seniorů KLAS, vánoční tradice**

Z výletu KLASu na hrad Pernštejn a do jeho vrchnostenské zahrady

Ohlédnutí za uplynulými akcemi

Přejezd Moravy

Vybíráme z raportu Marka Doležala:
Akce se uskutečnila v termínu 16. 7. – 17. 7. 2021, zúčastnilo se asi 40 cyklistů. Ubytování jsme měli zajištěné tradičně na chatě Moravanka na Dolní Moravě.

1. den – příjezd skupin na Dolní Moravu, různými trasami. Někteří to vzali z Ústí nad Orlicí přes Letohrad s koupáním na Pastvinách (Baža a spol.), naše skupina jela z Ústí n. O. přes Potštejn a Žamberk, tým Ladík a spol. vyrazil v 5 hod. ráno rychlíkem do Jeseníku a pak přes rychlostní singletracky a chatu Paprsek na Dolní Moravu (převýšení 2 km, masakr!). Další skupina dorazila ze Zábřehu.

2. den – tradiční trasa 147 km přes rybník Suchý se zastávkami:
Štíty
Drozdovská pila
Petrušov – výborná kuřata či klobása
Jaroměřice
Sloup
Závěr – Hospůdka Pod Lípou v České

Hlavní organizátor Kuba Vlasák – jako vždy perfektní!

Výroční pouť na Vranov

Rozhlédni se, člověče!

Rozhledna na Babím lomě letos oslavila úctyhodnou 60. sezónu, po kterou slouží turistům a všem milovníkům přírody. Takový věk už s sebou nese nějaké ty šrámy a žádá si řádný rekondiční pobyt. Lelekovičtí radní se rozhodli dopřát jí ho v podobě důkladné několikaměsíční opravy, během které bude odpočívat od turistů a užívat si menších i větších ozdravných procedur. Především betonového „vyhlazení vrásek“, opravy podlah a výměny dosluhující dlažby, zvýšení zábradlí a řady dalších kosmetických úprav, tak aby se nám znovu mohla představit v plné kráse.

A že Babí lom je opravdu krásná rozhledna! O tom jsme se mohli přesvědčit před časem i v televizním cyklu „Rozhlédni se, člověče!“, kde nás Luděk Munzar seznamoval s rozhlednami po celé zemi. Náš „Babec“ se mezi nimi rozhodně neztratil, naopak, svou jednoduchostí a citlivým umístěním v krajině patří mezi ty nejhezčí. Víte třeba, že výklenek v zábradlí na spodním ochozu byl vytvořen „jen“ kvůli staré borovici, která tu stála a překážela výstavbě? Ale přece nepokácí tak krásný letitý strom, když rozhledna může trošku uhnout. A tak ten zdánlivě nesmyslný oblouček trvale upomíná na pokoru a respekt jejích tvůrců k přírodě.

A kdo že byli oni tvůrci? Předně musíme zmínit autora nápadu a hlavní hybnou sílu celé výstavby, lelekovického rodáka MUDr. Rudolfa Albrechta. Luděk Munzar ve svém pořadu často mluvil o tolik potřebném nadhledu, který nám rozhledny do života dávají. Z výšky vypadá všechno najednou jinak, i to věčné lidské pachtění a malicherné problémy. Že doktor Albrecht velký životní nadhled měl, o tom nemusíme pochybovat. Nejen proto, že měl chuť postavit vysoko na skalách bytelnou rozhlednu s krásnou vyhlídkou. Především se dokázal povznést nad lidskou malost, vždyť právě v Lelekovicích mu hodně ublížili. Zdrcující posudek z rodné obce přispěl k tomu, že skončil na dva roky ve vězení pro údajný pokus o útěk za hranice (naprosto smyšlený).

Ani po propuštění to neměl růžové. Soukromou zubní ordinaci mu samozřejmě při znárodnění zabavili, ale po dlouhé roky ani nesměl vykonávat lékařskou praxi. Nerezignoval, vyučil se elektrikářem, dělal montéra, dál pracoval pro lidi, byl aktivním sportovcem a činovníkem. I když ho vlastně až do konce života mrzelo, že se ho rodáci nezastali. Ale kvůli tomu přece nebude sedět doma a užírat se!

A tak nakonec právě MUDr. Albrecht má hlavní zásluhu na tom, že na Babím lomě vyrostla taková železobetonová krasavice. Když na Krajském výboru turistiky vybyly nějaké peníze a padl návrh na opravu chátrajícího vyhlídkového altánu, začal coby nepřítel provizorních řešení prosazovat rozhlednu zcela novou, bytelnou. Byl to on, kdo se pro ni jako první nadchnul, vytrval, zorganizoval lidi z Lelekovic a okolí (i když dobrovolných pomocníků s narůstajícím časem ubývalo a z původních až 250 nadšenců nakonec vytrvalo jen asi 5 důchodců, takže podle svých slov měl sám kolikrát chuť

Před druhou světovou válkou vypadal ještě altán solidně.
V popředí Marie Fillová, provdaná Pavelková

se vším seknout. Naštěstí to nikdy neudělal). A na co nesmíme zapomenout – získal pro spolupráci vynikajícího architekta Mojmíra Korvase, svého dobrého přítele a spoluvězně.

Inženýr architekt Mojmír Korvas si zaslouží, abychom se u něho více zastavili. Za příznivějších okolností se mohl stát podobně věhlasným jako jeho tchán Bohuslav Fuchs, jehož krásnou dceru Alenu si vzal. Jenže to by nesměl být také vynikajícím sportovcem, povolaným dokonce do národního mužstva v házené a košíkové, jehož členové však byli souzeni pro své nevhodné politické smýšlení a odsouzeni za „vlastizradu“ k mnoha letům vězení. Korvas jich vyfasoval pět. Prošel si vyhlášenými věznicemi včetně Mírova a Jáchymova. Poté se samozřejmě ani on nemohl vrátit ke své profesi, stal se dělníkem v Královopolské strojírně. Tak aspoň po večerech navrhoval domy známým. Časem (s uvolněním poměrů v šedesátých letech) došlo vedení Královopolské, že může nadaného zaměstnance využít i jinak než coby řadového dělníka, a svěřilo mu projektování různých sportovních staveb (hala na Vodové je jednou z nich). Čtenáři jistě budou znát také hotel SKI v Novém Městě na Moravě, který rovněž projektoval. Ale na konci padesátých let, kdy jej dr. Albrecht oslovil s nápadem rozhledny, se mu o tomto ještě mohlo jen zdát.

Nová rozhledna – borovice zůstaly na svém místě, jen zábradlí trochu ustoupilo

Mojmír Korvas se tedy žádosti přítele rád chopil, už na první schůzce u kávy vzal papír, tužku a začal malovat návrh rozhledny. Že se mu povedl, o tom se mohl a může přesvědčit každý, kdo na ni během dlouhých 60 let jejího trvání vystoupal. Rozhledna přirostla k srdci už celým generacím návštěvníků. Poskytuje nádherný výhled do okolí, sedí jako hnízdo na jižní hraně skalnatého hřebene Babího lomu. Však i architekt Korvas byl, podobně jako doktor Albrecht, ztělesněním životního nadhledu. Kde ho bral? Kromě přátelství s podobně založenými lidmi snad také ve sportu. Asi není náhodou, že oba nezlomní přátelé byli velcí sportovci. Nakonec už jen když vyšplháte na tu rozhlednu, podstoupíte kus fyzické námahy a překonáte své pohodlí, dostanete hned lepší náladu. A když se pak za odměnu rozhlédnete kolem…

Mojmír Korvas zahrnul „nadhled“ nejen do své životní filosofie, přenesl ho i do své práce. Můžeme tak alespoň soudit z jeho vrcholného díla ze sklonku kariéry zasažené persekucí, návrhu kostela sv. Vojtěcha v Otrokovicích z r. 1989. Architekt se rozhodl dopřát možnost nadhledu i věřícím, kteří budou svatostánek navštěvovat. Vždyť i v tomto tradičním prostředí je ho tolik zapotřebí. Je příliš snadné uzavřít se ve své skupině s klapkami na očích. A tak kostel sv. Vojtěcha ze závěru Korvasovy kariéry zdobí vyhlídková terasa, upomínající na rozhlednu na Babím lomě ze začátku jeho tvorby.

Vlevo Mojmír Korvas, vpravo Rudolf Albrecht

Alena Korvasová

Babílomská rozhledna se začala budovat v r. 1959, dokončena byla o dva roky později. Nechme o její stavbě promluvit toho nejpovolanějšího, MUDr. Rudolfa Albrechta:

...Nadšení obyvatel Lelekovic, České, Kuřimi, Jehnic i Ořešína bylo veliké. Všichni turisté, kteří v té době Babí lom navštívili, byli požádáni cedulí hned na úpatí, aby vynesli alespoň jeden kámen a tak hromada materiálu narůstala. Vozil se cement, písek,

Z díla architekta Korvase: Nahoře zleva sportovní hala Vodova a hotel SKI, dole kostel sv. Vojtěcha v Otrokovicích

železo a doprava nebyla opravdu jednoduchá. Stalo se mi např., že v 10 hodin večer u nás zvonil šofér, který uvízl s fůrou písku na lesní cestě na úpatí. V noci jsem sháněl traktoristu a další lidi, kteří museli auto vyprostit…

…Při betonování základny, které se začalo dělat na jaře 1960, byla zapotřebí spousta lidí, poněvadž bylo nutno udělat tuto věc na jeden zápřah a v terénu, kde se stavělo, to nebylo jednoduché a všechno se muselo ručně vynášet. Tehdy přijeli vojáci s agregátem, aby se mohl míchat beton. Sešlo se tam tehdy 220 lidí, včetně dětí ze Sokola. Beton podávali dospělí v kbelíkách nahoru a řetěz dětí prázdné kbelíky podával zpátky. A povedlo se to…

Slavnostní otevření proběhlo 14. května 1961. Po projevech řečníků davy turistů a výletníků vystoupaly nahoru, aby se pokochaly pěkným výhledem. U Lavek vyhrávala muzika a bylo připravené příjemné posezení s občerstvením.

Vlastnické vztahy byly ale definitivně vyřešeny až r. 2002, kdy rozhledna i s pozemkem pod ní přešla do majetku Lelekovic. Je dobře, že si obec rozhledny hledí a rozhodla se dopřát jí generální opravu. Doufejme, že pověření architekti k ní budou přistupovat se stejnou citlivostí jako sám autor. K jeho původnímu funkcionalisticky jednoduchému a logickému pojetí netřeba nic přidávat. Mojmír Korvas i Rudolf Albrecht si ten respekt rozhodně zaslouží.

Daniela Hrušková

MUDr. Rudolf Albrecht se dožil úctyhodného věku 102 let. 100. narozeniny oslavil spolu s 50. narozeninami „své“ rozhledny

Co se děje na Babím lomě dnes?

I když doba pokročila, samotná rozhledna o moc přístupnější není a práce na ní musí být stále hodně náročná. Máme dobrou příležitost zeptat se na aktuální stav oprav, provádí je totiž firma Flexistav z Brna, specializovaná na výškové práce, která sem vysílá podle potřeby jednoho až tři své zaměstnance – a tím prvním, který je teď na rozhledně prakticky stále, je můj bratr **Vilém Pavelka** z České:

Vilo, tak jak to zatím jde? Doktor Albrecht měl k ruce až 250 dobrovolných spolupracovníků, jak vy zvládáte vynášet materiál ve dvou, ve třech nebo dokonce když jsi sám?

Předem díky za otázky. Jde to zatím dobře, byť, jako snad při každé rekonstrukci, je toho víc, než to na začátku vypadalo. S vynášením materiálu zase takový problém není. K Napoušťce se vozí „normálním“ autem, pak se přeskládá na terénní mercedes (DÍKY za něj!) starý jako samotná věž, po asfaltce objede celý hřeben až na turistickou cestu od Podlesí a tou až pod skálu. No a těch posledních 50 metrů se dá odnosit i ve třech lidech. Vodu nám po nevydařeném pokusu s hasičama taky dovezl borec s mercedesem až na místo, odkud se pak čerpala rovnou k věži.

Co betonování, jak s tím si v té výšce poradíte?

Jak už je materiál na místě, výška nehraje roli.

Jde zatím vše podle plánu? Na jaké nedostatky jste během práce narazili? Máte před sebou nějaké oříšky, které musíte rozlousknout, nebo jde vše hladce?

Vše jde podle plánu, který se průběžně upravuje. Něčemu je i potřeba „pomoct“, aby bylo jasně vidět, že se musí s danou věcí opravdu něco udělat, a ne se tvářit, v jakým je to dobrým stavu. Největší oříšek je, ostatně jako na každé stavbě, kde se nachází, pan architekt. Určitě tomu věnuje dost práce, ale jeho vizi diametrálního posunu ve

stavebnictví za těch 60 let, co věž stojí, nesdílím. Nicméně, investor je obec, takže tak. Jako oříšek se jevila na začátku i stavba lešení kolem spodní vyhlídkové plošiny. Naštěstí kůrovec to bere důkladně, takže o soušky v rozumné vzdálenosti od věže, potřebné na stojky a vzpěry nebyla nouze. Zbytek, desky a trámky se dovezl.
Velice hladce šel odvoz vybouraného betonu a dlažby. Pod skály se spouštěl jednoduchou lanovkou a na jednu sobotu pan starosta vymyslel brigádu „nalož si svoji dlaždici“ a kupa zmizela. Takhle kdyby šlo všechno…

Kdy asi bude oprava hotová?
Co se týče „otevření“ věže, tak na cedulích je myslím napsáno konec října, rokem si jistý nejsem. Letos budeme rádi za opravený betonový podhledy a dlažby na ochozech,

Na Babím lomě jako doma odmalička.

Dnes už Vilém odkrývá krásy Babího lomu své malé dcerce Leničce

možná i schody. Hromosvod bude taky nový. Potom si dáme „technologickou přestávku“. Nátěry zábradlí a schodiště ve věži, stejně jako oprava omítky věže, navýšení stávajícího zábradlí na požadovanou výšku a nové posezení, to je píseň roku 2022.

Jaký ty máš k Babímu lomu vztah a jaké to je, opravovat zrovna tuto stavbu?

Jedny z lezeckých začátků a několik set krát na kole, včetně popojíždění a nošení kola po hřebeni. Hit byl ale výjezd od Napoušťky pod věž (asi tak 10 metrů pod ceduli rezervace), pokochat se a dolů stejnou cestou, jak rychle to jen šlo. Možná bych někde našel i časy. Teď tu trasu chodím každý den pěšky a zatím mě to taky baví.

Těšíme se, až bude rozhledna opět v plné parádě a přejeme, ať jde práce od ruky!

Na Babím lomě je nádherně v každou roční dobu. Foto Zdeněk Zouhar, Mapy.cz

Zpravodaj obce Česká. Ev. č. MK ČR E 21297. Neprodejné! Vydává OÚ Česká nákladem 420 výtisků. Připomínky a podněty: e-mail hruskadada@seznam.cz nebo tel. 605 121 428 (D. Hrušková) nebo doručte na OÚ Česká. Redakční úpravy vyhrazeny. Za dodané hotové plakáty odpovídají autoři.

Uzávěrka dalšího čísla: 31. října 2021